

STJUE de 2 de març de 2023, assumpte C-477/21

Descans diari i descans setmanal en aplicació de la normativa europea sobre ordenació del temps de treball (accés al text de la sentència)

El TJUE resol en aquesta ocasió, arran d'un cas originat a Hongria, **diverses qüestions prejudicials sobre descans diari i setmanal**.

La primera és **si l'art. 5** de la *Directiva 2003/88/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de novembre del 2003, relativa a determinats aspectes de l'ordenació del temps de treball*, en relació amb l'art. 31.2, de la *Carta de Drets Fonamentals de la UE* (CDFUE), **s'ha d'interpretar en el sentit que el descans diari previst a l'art. 3 de la dita Directiva forma part del període de descans setmanal** de l'art. 5 o si aquest últim precepte només fixa la durada mínima del període de descans setmanal. Sosté el següent:

- **El dret fonamental al descans diari i setmanal no pot ésser objecte d'interpretació restrictiva. Els Estats membres n'han d'assegurar el seu efecte útil**, de manera que els treballadors se'n beneficiïn efectivament. D'això resulta que els criteris que aquests Estats defineixin per garantir l'aplicació de les disposicions de la *Directiva 2003/88/CE*, **no poden buidar de contingut els drets** de l'art. 31.2 CDFUE i dels arts. 3 i 5 de la Directiva esmentada.
- El descans diari i setmanal estan ubicats en dos preceptes diferents, i per aquest motiu **cal considerar-los drets autònoms l'un de l'altre**. Cal garantir als treballadors el gaudiment efectiu de cadascun d'ells.
- Si s'interpretés que el descans diari forma part del descans setmanal, això equivaldria a buidar de contingut el dret al descans diari.
- L'art. 5, paràgraf 1r, de la *Directiva 2003/88/CE* no es limita a fixar globalment un període mínim en concepte de dret al descans setmanal, sinó que precisa, a més, que **a aquest període s'hi afegeix el que s'ha de reconèixer en virtut del dret al descans diari**, subratllant així el caràcter autònom d'aquests dos drets. Això confirma que **no es preveu que el dret al descans setmanal inclogui, si escau, el període corresponent al dret al descans diari**, sinó que s'ha de reconèixer a més d'aquest darrer dret.
- Per tant, **cal interpretar que el descans diari previst a l'art. 3 d'aquesta Directiva no forma part del període de descans setmanal** previst a l'art. 5, sinó que s'hi afegeix.

En segon lloc, resol si els arts. 3 i 5 de la *Directiva 2003/88/CE*, amb relació a l'art. 31.2 CDFUE, s'han d'interpretar en el sentit que, **quan una normativa nacional estableix un període de descans setmanal que excedeix de 35 hores consecutives** (suma dels descansos diari i setmanal de la Directiva), **s'ha de concedir al treballador, a més d'aquest període, el descans diari** garantit per l'art. 3. Argumenta que:

- L'art. 5 de la Directiva no conté cap remissió al dret nacional dels Estats membres. **Els termes són conceptes autònoms del Dret de la Unió i s'han d'interpretar de manera uniforme** al territori d'aquesta, amb independència de les qualificacions utilitzades als Estats membres. Per tant, el concepte de "període de descans

setmanal" previst a la normativa nacional no influeix en la interpretació de l'art. 5 de la *Directiva 2003/88/CE*.

- **El fet d'establir disposicions més favorables en matèria de descans setmanal** que les que exigeix, com a llindar mínim, la *Directiva 2003/88/CE* (com resulta en aquest cas) **no pot privar el treballador d'altres drets que li concedeix aquesta Directiva, i més concretament, del dret al descans diari.**
- Resol que **quan una normativa nacional estableix un període de descans setmanal que excedeix les 35 hores consecutives, s'ha de concedir al treballador, a més d'aquest període, el descans diari** garantit per l'art. 3 de la dita Directiva.

Per acabar, es pregunta **si l'art. 3 de la *Directiva 2003/88/CE*, pel que fa a l'art. 31.2 CDFUE, s'ha d'interpretar en el sentit que, quan es concedeix a un treballador un període de descans setmanal, també té dret a gaudir d'un període de descans diari precedent** a aquest període de descans setmanal. Sosté que:

- Després d'un període de treball, els empleats han de gaudir immediatament d'un període de descans diari, amb independència de si aquest període de descans va seguit d'un període de treball o no. A més, quan el descans diari i el descans setmanal es concedeixen de manera contigua, **el període de descans setmanal només pot començar a córrer una vegada el treballador ha gaudit del descans diari.**
- Conclou que **l'art. 3 de la *Directiva 2003/88/CE*, en relació amb l'art. 31.2 CDFUE, s'ha d'interpretar en el sentit que, quan es concedeix a un treballador un període de descans setmanal, aquest té també dret a gaudir d'un període de descans diari precedent** a aquest període de descans setmanal.